

LESZEK SCHNEIDER

(1925–1984)

Leszek Schneider, syn Zygmunta, urodził się 6 sierpnia 1925 r. w Drohobyczu (byłe woj. lwowskie) w rodzinie nauczycieli gimnazjalnych. Naukę w miejscowej szkole średniej rozpoczął w 1937 r., ukończył zaś (po demobilizacji z wojska) dopiero w 1948 r. w Sulęcinie (woj. gorzowskie), dokąd już wcześniej przesiedleni zostali jego rodzice. Tegoż 1948 r. zapisał się na Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie odbył studia polonistyczno-slawistyczne pod kierunkiem Kazimierza Nitscha i Jana Janowa, uzyskując w 1952 r. stopień magistra. Już wcześniej jednak, z początkiem roku akademickiego 1950/1951, zatrudniony został jako młodszy asystent w kierowanym przez J. Janowa Zakładzie Języków Ruskich Studium Słowiańskiego UJ. Zwolniony dwa lata później na skutek redukcji etatów, pracował jako lektor języka rosyjskiego w Akademii Sztuk Pięknych i na wydziałach politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej. Powtórnie na etat asystenta (tym razem już w Katedrze Filologii Rosyjskiej UJ) został przyjęty w 1954 r. Dwa lata później uzyskał awans na starszego asystenta. Od 1957 r., obok pracy w macierzystej uczelni, prowadził zajęcia zlecone w krakowskiej Wyższej Szkole Pedagogicznej. W 1959 r. przebywał na półrocznym stażu naukowym w Moskwie. W 1967 r. obronił napisaną pod kierunkiem Tadeusza Lehra-Spławińskiego rozprawę doktorską pt. *Słowotwórstwo przymiotników odrzeczownikowych w języku staroruskim XI–XVII w.* W 1971 r. został mianowany docentem etatowym i objął (pełniącą do 1983 r.) funkcję kierownika Studium Zaocznego Filologii Rosyjskiej. Ponadto w r. 1979/1980 kierował Zakładem Języka Rosyjskiego w Instytucie Filologii Rosyjskiej UJ. W 1974 r., na podstawie rozprawy *Systemy morfosemantyczne rzeczowników sufiksalnych we współczesnym języku rosyjskim*, habilitował się w zakresie językoznawstwa rosyjskiego. Poza pełnoetatową pracą na UJ prowadził w latach 1975–1980 zajęcia (głównie seminaria magisterskie) w Instytucie Filologii Rosyjskiej Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu.

Wypromował siedmiu doktorów i ponad setkę magistrów. Był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł w Krakowie 22 stycznia 1984 r., po przebytej parę miesięcy wcześniej ciężkiej operacji.

Zarówno obie jego książki (rozprawa doktorska i habilitacyjna), jak też kilka związanych z nimi mniejszych prac — poczynając od ogłoszonego w 1956 r. artykułu o słowotwórstwie i analizie słowotwórczej („Język Rosyjski” IX), a kończąc na publikacjach z połowy lat 70. (*Hybrydy w słowotwórstwie rosyjskim...*, „Sprawozdania z Posiedzeń Komisji Naukowych Oddziału PAN w Krakowie” 25; *Z problematyki słowotwórstwa i morfosemantyki...*, „Zeszyty Naukowe UJ. Prace Językoznawcze” 42) — powodują, że nazwisko zmarłego przedwczesnie krakowskiego językoznawcy kojarzy się nam wyłącznie lub niemal wyłącznie z jego badaniami nad słowotwórstwem języka rosyjskiego. W istocie jednak zainteresowania naukowe doc. Leszka Schneidera wykraczały znacznie i poza obręb słowotwórstwa, i poza granice

języka rosyjskiego. Pełna bowiem bibliografia jego publikacji obejmuje także artykuły traktujące o wybranych zagadnieniach morfologii historycznej języka rosyjskiego i cieszący się przez szereg lat znacznym wzięciem skrypt akademicki tego przedmiotu, ponadto zamieszczone w *Słowniku starożytności słowiańskich* artykuły hasłowe o niektórych zabytkach dawnego piśmiennictwa ruskocerkiewnego, jak również dwa studia nad językiem tekstów ukraińskich XVII w. oraz wydaną w 1968 r. przez Oddział Polskiej Akademii Nauk w Krakowie kilkudziesięciostronicową broszurę o języku białoruskim.

Doc. Leszek Schneider był od 1963 r. członkiem Komisji Słowianoznawstwa, a od 1966 r. także Komisji Językoznawstwa Oddziału PAN w Krakowie.

Bibliografia

Teczka dokumentów personalnych w Archiwum UJ.
„Dziennik Polski” 1984, nr 21, 22, 24.

- A. Fałowski, *Bibliografia prac docenta doktora habilitowanego Leszka Schneidera*, „Slavia Orientalis” XXXIII, 1984, s. 236–238.
W. Witkowski, *Leszek Schneider*, „Slavia Orientalis” XXXIII, 1984, s. 235–236.
W. Witkowski, *Schneider Leszek*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XXXV, Warszawa–Kraków 1994, s. 575–576.

Wiesław Witkowski